

Dr. Vasvári Gábor

a kémiai tudomány kandidátusa

*1928-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma 704.*

2001-ben arany oklevelet kapott.

1951 és 1957 között tanársegéd, majd adjunktus volt a BME hadmérnöki Karának Ipari Szerves Kémia Tanszékén. 1957-ben az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetébe került, tudományos munkatárs lett. 1976-ban megszerezte a kémiai tudomány kandidátusa tudományos fokozatot és ezt követően tudományos főmunkatársként dolgozott. 1957-től 1969-ig lágy β -sugárzók (^{14}C , ^3H) radioaktivitásának szcintillációs mérés technikájával foglalkozott. 1969-től 1999-ig Gál Dezső professzor munkatársaként szénhidrogének folyadékfázisú oxidációjának szabad gyökös reakcióit tanulmányozta kemilumineszcenciás módszerrel. Ezután 2005-ig légkörkémiai folyamatok modellezése céljából gázfázisú elemi reakciókat vizsgált lézerindukált fluoreszcenciával (LIF) végzett mérésekkel. E három kutatási területet a fotoelektron-sokszorozó mint fénydetektor alkalmazása kapcsolja össze. 1972 és 1973 között egy évig tanulmányozta az akkor kifejlődőben lévő nagynyomású folyadékkromatográfiát az Edinburghi Egyetemen. 1979-ben 3 hónapig a moszkvai Kémiai Fizikai Intézetben dolgozott, ahol kemilumineszcenciás kutatásokat végzett. Az eltelt időszakban 27 idegennyelvű és 29 magyar nyelvű közleménye jelent meg.